

Sygn. akt VII W 231/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka, stażysta Anna Wnuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21.08.2015 r., 30.10.2015 r., 2.12.2015 r., 14.12.2015 r.

sprawy **E. M.** z domu B., córki D. i A. z domu K., ur. (...) w Ł.

obwinion ej o to, że

będąc Wiceprezesem Zarządu firmy – właściciela pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązкови w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania tj. od dnia 30.05.2014 r. nie wskazała na żądanie Straży Miejskiej w P., komu powierzyła w/w pojazd do kierowania lub używania w dniu 6.05.2014 r. o godz. 15:39 na ul. (...) w P.

tj. o czyn z art. 96 § 3 kw w związku z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.)

1. obwinioną **E. M.** uznaje za winną tego, że będąc wiceprezesem zarządu (...) Sp. z o.o. w P. oraz (...) Sp. z o.o. w P., które to spółki reprezentują jako komplementariusze spółkę (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna - właściciela pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązкови w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania tj. od dnia 30.05.2014 r. nie wskazała na żądanie Straży Miejskiej w P., komu powierzyła w/w pojazd do kierowania lub używania w dniu 6.05.2014 r. o godz. 15:39 na ul. (...) w P. czym wyczerpała dyspozycję art. 96 § 3 kw w związku z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 z późn. zm.) i za to na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 96 § 1 kw wymierza obwinionej karę grzywny w kwocie 300,00 (trzysta) złotych;

zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem

Sygn. akt VII W 231/15

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2014 roku około godziny 15.39 w P., na ulicy (...) nieznanego kierowca prowadząc pojazd marki F. o nr rej. (...), przekroczył dopuszczalną prędkość 50 km/h o 27 km/h.

/raport z użycia urządzenia rejestrującego naruszenie przepisów ruchu drogowego – k. 29/

Zgodnie informacją znajdującą się w CEPiK właścicielem powyższego pojazdu była (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P..

/informacja z CEPiK – k. 28/

Aktualnie w obrocie prawnym nie ma Spółki funkcjonującej pod nazwą: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P..

/wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80/

Spółka (...) Sp. z o.o. w dniu 5.11.2013 r. przekształciła się w Spółkę (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80;

odpis KRS – k. 22-25/

Dlatego też właścicielem pojazdu była spółka (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80/

W dniu 29 maja 2014 roku Straż Miejska w P. wystąpiła do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. z wezwaniem do wskazania kto był użytkownikiem lub osobą kierującą pojazdem marki F. o nr rej. (...) w dniu 6 maja 2014 roku o godzinie 15.39 w P., przy ulicy (...), w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

/wezwanie – k. 27;

wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80/

Powyższe wezwanie zostało odebrane w dniu 30 maja 2014 roku przez M. S. w imieniu (...) Spółka z o.o. w P..

/potwierdzenie odbioru – k. 26;

wyjaśnienia obwinionej – k. 79-80;

zeznania M. S. – k. 80-80v./

M. S. w czasie kiedy odbierała to wezwanie była odpowiedzialna za odbiór korespondencji wszystkich spółek z grupy kapitałowej. Następnie przedmiotowe wezwanie M. S. przekazała E. S., która w grupie kapitałowej zajmowała się sprawami mandatów za wykroczenia drogowe. Zadaniem E. S. było ustalenie osoby prowadzącej pojazd i wysłanie odpowiedzi organowi, który występował z zapytaniem.

/zeznania M. S. – k. 80-80v.;

wyjaśnienia obwinionej – k. 79-80/

Jeżeli E. S. nie była w stanie ustalić kierowcy, to wtedy korespondencja była przekazywana E. M.. Tak też się stało w niniejszej sprawie. Z uwagi na to, że wezwanie było wysłane do nieistniejącej Spółki obwiniona uznała, że nie udzieli odpowiedzi na wezwanie Straży Miejskiej.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 79-80/

Spółki (...) tworzą grupę kapitałową, w skład której między innymi wchodzi: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...)

w P., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w P., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w P.. Wszystkie wskazane Spółki mają ten sam adres tj. P. ul. (...).

/wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80;

odpis KRS – k. 19-21. k. 44-46;

odpis KRS – k. 22-25, k. 41-43;

odpis KRS – k. 15-18/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w P. jest reprezentowana przez komplementariuszy: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Każdy komplementariusz może samodzielnie reprezentować spółkę.

/odpis KRS – k. 22-25, k. 41-43;

wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80;

odpis KRS – k. 22-25, k. 41-43/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jest reprezentowana przez zarząd w osobach D. M. i E. M.. Każdy z członków zarządu może samodzielnie reprezentować spółkę.

/odpis KRS – k. 19-21. k. 44-46;

wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57, 79-80/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jest reprezentowana przez zarząd w osobach D. M. i E. M.. Każdy z członków zarządu może samodzielnie reprezentować spółkę.

/odpis KRS – k. 15-18/

W dniu 26 stycznia 2015 roku zarząd Spółki (...) Sp. z o.o. w P. w osobach D. M. i E. M. poinformował Straż Miejską w P., iż Spółka ta nie jest właścicielem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). Tym samym członkowie zarządu nie udzielili odpowiedzi Straży Miejskiej w określonym terminie.

/pismo zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. – k. 5;

wyjaśnienia obwinionej – k. 79-80/

E. M. nie była dotychczas karana.

/dane o karalności – k. 1/

Obwiniona ma 52 lata. Legitymuje się średnim wykształceniem. Jest przedsiębiorcą. Ponadto jest zatrudniona na umowę o pracę w S. (...). Z pracy tej uzyskuje dochód w kwocie 3.000 złotych. Jest mężatką. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Jest współwłaścicielem domu o pow. 200 m², posadowionego na działce o pow. 4ha.

/dane osobo – poznawcze – k. 56/

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła: „Nie zgadzam się z postanowieniem. Spółka (...) sp. z o.o. nie jest właścicielem samochodu F. o nr rej. (...). Spółka (...) nie zatrudnia żadnych pracowników, nie posiada żadnych środków trwałych. Ja w spółce (...) sp z o.o. jestem wspólnikiem i członkiem zarządu. Jestem wspólnikiem i członkiem zarządu, to jest wiceprezesem spółki, od maja 2013 r. do chwili obecnej. Nie ma takiej spółki (...) sp. z o.o. Spółka (...) sp. z o.o. w dniu 5.11.2013 r. przekształciła się w Spółkę (...) sp. z o.o. (...). Ta spółka nie ma zarządu. Jednym z komplementariuszy jest Spółka (...) sp. z o.o. Gdyby pisma były kierowane do właściwej spółki to strażnik uzyskałby odpowiedź. Ja nie mogłam inaczej odpowiedzieć na pisma, które były kierowane do spółki z o.o. Ponadto ja udzieliłam Straży Miejskiej odpowiedzi, iż spółka (...) sp. z o.o. nie jest właścicielem przedmiotowego pojazdu. Może widziałam to zdjęcie. Nie do końca rozpoznaję osobę prowadzącą. Prawdopodobnie jest to pracownik w spółce (...) sp. z o.o. (...). W spółce (...) sp. z o.o. (...) jeździ około 50 samochodów marki F.. Co do zasady jeździ nimi kadra kierownicza i w zasadzie dany pojazd jest przypisany do danej osoby, chyba że dochodzi do zmiany na

stanowiskach bądź jest samochód uszkodzony albo ma awarię. Wtedy zdaje samochód do naprawy i dostaje inny. Straż Miejska pierwsze pismo skierowała na adres Spółki (...) sp. z o.o. Drugie pismo zostało skierowane na adres (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. nie jest właścicielem żadnego pojazdu. Pisma z Sądu przychodziły do Spółki (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. nie ma żadnych pracowników. W spółce (...) sp. z o.o. nie istnieje baza danych pracowników. Spółka (...) sp. z o.o. nie posiada bazy danych o pracownikach i pojazdach innych spółek grupy kapitałowej. Zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych ja jako członek zarządu Spółki (...) sp. z o.o. nie mogę udzielić informacji dotyczących danych osobowych pracowników pracujących w innych spółkach należących do naszej grupy kapitałowej”.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 56-57/

Ponadto na rozprawie w dniu 30 października 2015 roku obwiniona wyjaśniła: „ Spółka (...) z. o.o. S. ma komplementariusza w podmiocie (...) Sp. z o.o. w której to spółce byłam wiceprezesem w okresie niniejszego zdarzenia i jestem nim nadal. Właścicielem pojazdu była spółka (...) Sp. z o.o. S.. Jeżeli zapytanie poszło by do spółki (...) Sp. z o.o. S. to wtedy odpowiedzi Straży Miejskiej udzielają pracownicy Spółki (...). Są wskazani pracownicy, którzy odpowiadają za flotę samochodową i to oni z reguły weryfikują kto prowadził pojazd i oni wskazują organom ścigania kto prowadził pojazd jeżeli jest taka możliwość. Spółka (...) Sp. z o.o. nie ma pracowników i tam nie istnieje baza danych pracowników. Jeżeli zapytanie było by skierowane do spółki (...) Sp. z o.o. to wtedy ja jestem osobą upoważnioną do udzielenia odpowiedzi ale w kwestiach dotyczących tej spółki, jeżeli oczywiście zapytanie dotyczy tej spółki. Jeżeli korespondencja jest skierowana do (...) Sp. z o.o. S. to jeżeli wymagany jest podpis reprezentanta komplementariusza to wtedy ja podpisuje za komplementariusza. Początkowo była Spółka (...) Sp. z o.o., ona następnie przekształciła się w spółkę (...). z o.o.S. . W momencie przekształcenia spółka (...). z o.o. już istniała. Jeżeli jest wezwanie skierowane do (...) Sp. z o.o. to ja odpowiadam organom na takie wezwania. Odpowiadam na takie wezwanie nawet jeżeli korespondencja jest błędnie zaadresowana. My do U. (...) skierowaliśmy odpisy KRS dotyczące Spółek (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. S.. Niejako w ten sposób podpowiedzieliśmy Straży Miejskiej do kogo ma kierować wezwania. Tą informację do U. przesłaliśmy w okresie czasu pomiędzy tym jak Spółka (...) Sp. z o.o. została wezwana do wskazania kierującego pojazdem, a okresem kiedy zostałam ukarana. Jeżeli omyłkowo korespondencja jest skierowana do Spółki (...) Sp. z o.o., która już nie istnieje to ona przechodzi na adres (...) Sp. z o.o., z resztą wszystkie spółki mają ten sam adres. Trudno powiedzieć jaka jest praktyka w sytuacji kiedy korespondencja przychodzi na nieistniejącą spółkę (...) Sp. z o.o. staramy się odpowiadać na takie pisma

i wezwania, natomiast ta korespondencja, która przysłała w tej sprawie to ona była w okresie kiedy my byliśmy w początkowej fazie przekształcenia. To były początki po przekształceniu ponieważ to był maj 2014 roku, a my przekształciliśmy się w listopadzie 2013 roku. Nie ukrywam, że tutaj mogło być niedopatrzenie, że Spółka (...) nie odpowiedziała Straży Miejskiej w terminie. Grupa naszych spółek posiada flotę samochodów w liczbie około 400 i taka sytuacja jak w niniejszej sprawie nie była wyjątkowa, że otrzymaliśmy wezwanie do wskazania posiadacza lub kierowcy pojazdu. Jeżeli jesteśmy w stanie wskazać kto jest kierowcą to oczywiście go wskazujemy, a jeżeli nie jesteśmy w stanie wskazać to przyjmujemy mandat na Spółkę. To znaczy rozumiem przez to, że to ja mandat biorę na siebie. Straż Miejska w P. też już występowała do nas z podobnymi zapytaniami i my na nie odpowiadaliśmy. W mojej ocenie w niniejszej sprawie Straż Miejska uznała chyba, że na tym zdjęciu to jest Prezes naszej Spółki i dlatego my celowo nie chcemy go wskazać. To jest tylko moje przypuszczenie. Na zdjęciu to nie jest Prezes naszej Spółki. Ja nie analizowałam kto jest na tym zdjęciu gdyż to wydaje mi się, że nie do końca jest przedmiotem tej sprawy. Korespondencję, która była adresowana na K. Sp. z o.o.

w niniejszej sprawie odebrała M. S.. Ona w tamtym czasie była odpowiedzialna za odbiór korespondencji wszystkich spółek z naszej grupy kapitałowej. Mnie osobiście M. S. nie przekazała tej korespondencji, przekazała ją Pani E. S.. Następnie E. S. przekazała mi tą korespondencję. M. S. przekazała tą korespondencję E. S. ponieważ ona zajmuje się sprawami mandatów za wykroczenia drogowe To pani E. S. na początku ustala kto prowadził pojazd. Najczęściej kończy się to w ten sposób, że E. S. ustala osobę prowadzącą pojazd

i wysyła jej dane organowi, który wystąpił z zapytaniem. Jeżeli nie uda się tego ustalić to wtedy taka korespondencja trafia do mnie z zapytaniem co robimy. W niniejszej sprawie jak zobaczyłam, że korespondencja jest skierowana do nieistniejącej spółki to zdecydowałam, że ją odkładamy i nie odpowiadamy. Jeżeli natomiast zapytanie kierowane jest

do spółki istniejącej, a E. S. nie rozpozna kierowcy to wtedy ja wypełniam formularz nadesłany przez Straż Miejską podając, że nie jesteśmy w stanie rozpoznać osoby kierującej i tak naprawdę finalnie mandat przyjmuję na siebie. Tak naprawdę nie muszę nawet pisać, że nie jestem w stanie rozpoznać osoby tylko wskazuje osobę, która przyjmuje mandat. Ja na dzień dzisiejszy nie pamiętam czy E. S. przekazała mi korespondencje do Karmel Sp z o.o. kiedy jeszcze był czas na udzielenie odpowiedzi. E. S. jest cały czas zatrudniona w (...) Sp. z o.o. S.. Od tego poniedziałku ta Spółka przekształciła się w spółkę komandytową. Mój mąż, a prezes spółki w okresie kiedy było zrobione zdjęcie w niniejszej sprawie nie jeździł F. (...). On jeździł albo L. albo samochodem marki P.”.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 79-80/

Nadto E. M. wyjaśniła: „Nawet przy założeniu, że E. S. przekazała by mi tą korespondencję jeszcze w okresie kiedy miałam czas na udzielenie odpowiedzi też nie udzieliłabym tej odpowiedzi Straży Miejskiej. Ja ponadto proszę Sąd żeby już nie wzywać innych osób w tej sprawie gdyż wydaje się, że w tej sprawie szkoda czasu Sądu i tych osób”.

/wyjaśnienia obwinionej – k. 81/

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na osobowym i nieosobowym materiale dowodowym w postaci wyjaśnień obwinionej, zeznań M. S., danych o karalności, piśmie zarządu Spółki (...) Sp. z o.o., wezwaniu do wskazania osoby prowadzącej pojazd, potwierdzeniu odebranego wezwania, odpisów KRS, informacji z CEPIK-u, raportu z użycia urządzenia rejestrującego naruszenie przepisów ruchu drogowego. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą, dlatego też Sąd dał im wiarę.

Zebrany materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż obwiniona pomimo wezwania jej przez Straż Miejską, nie wskazała w określonym jej terminie 14 dni komu powierzyła w dniu 6 maja 2014 roku do kierowania lub używania pojazd marki F. o nr rej. (...).

E. M. szczerze przyznała, iż miała wiedzę, że Straż Miejska wystąpiła z przedmiotowym zapytaniem. Uznała jednocześnie jednak, iż skoro korespondencja została wystawiona na nieistniejący podmiot nie udzieli ona odpowiedzi.

W związku z powyższym w niniejszej sprawie kluczowym stało się udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w sytuacji gdy Straż Miejska wysłała wezwanie do wskazania kto był użytkownikiem lub osobą kierującą pojazdem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., która to Spółka już w tym momencie nie staniała w obrocie prawnym, można uznać, iż E. M. nie była zobowiązana do udzielenia odpowiedzi. Zdaniem Sądu z powodów wskazanych poniżej należy udzielić odpowiedzi negatywnej.

Na początek Sąd pragnie zauważyć, iż nie można czynić zarzutu Straży Miejskiej, iż wystąpiła z wezwaniem do niewłaściwego podmiotu tj. (...) Spółka z o.o. Straż Miejska swoją wiedzę czerpała bowiem z informacji znajdującej się w (...)u. Natomiast to na komplementariuszach (członkach zarządu Spółek komplementariuszy, w tym na obwinionej) ciążył obowiązek przerejestrowania pojazdów na nowego właściciela tj. (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna. Między innymi E. M. zaniedbała ten obowiązek.

Zdaniem Sądu natomiast najistotniejszym jest w niniejszej sprawie ustalenie, czy właściciel pojazdu marki F. o nr rej. (...) (osoba uprawniona do reprezentowania tego podmiotu) powziął informację, iż jest wezwany do udzielenia odpowiedzi Straży Miejskiej. Na tak postawione pytanie należy odpowiedzieć twierdząco.

W dniu 29 maja 2014 roku tj. w dniu wysłania wezwania do wskazania kto był użytkownikiem lub osobą kierującą pojazdem marki F. o nr rej. (...) w dniu 6 maja 2014 roku o godzinie 15.39 w P., (...) Spółka z o.o. już nie istniała. Istniał natomiast jej następcą prawny tj. (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna.

W dniu 30 maja 2014 roku wezwanie odebrała osoba upoważniona do odbioru korespondencji między innymi w imieniu (...) Spółka z o.o. tj. M. S.. Tym samym skoro korespondencja została odebrana przez (...) Spółka z

o.o. (pieczętka tej spółki widnieje na zwrotnym potwierdzeniu odbioru) , została ona odebrana przez jednego z komplementariuszy (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna. (...) Spółka z o.o. jest uprawniony do samodzielnej reprezentacji K.” (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna a co za tym idzie wezwanie odebrała de facto Spółka – właściciel przedmiotowego pojazdu. Jakby tego było mało wezwanie do wskazania użytkownika lub kierowcy pojazdu dotarło do członka zarządów Spółek komplementariuszy tj. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Fakt ten wynika ze zgodnych wyjaśnień obwinionej oraz świadka M. S.. Ponadto trzeba mieć na uwadze, iż E. M. jest uprawniona do samodzielnej reprezentacji spółek komplementariuszy a w konsekwencji spółki (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna – właściciela pojazdu. Jak by tego było mało, jak w wynika z wyjaśnień obwinionej to E. S. była wyznaczona do udzielenia odpowiedzi między innymi Straży Miejskiej w zakresie wskazania kierowcy lub posiadacza pojazdu. Dopiero gdy nie była w stanie rozpoznać kierowcy, przekazywała sprawę E. M.. Tak też było w niniejszej sprawie. Jednak E. M. z pełną świadomością uznała, iż nie odpowie na wezwanie Straży Miejskiej gdyż wezwanie zostało wysłane na nieistniejącą Spółkę.

Reasumując to następca prawny (...) Spółka z o.o. powinien udzielić odpowiedzi na wezwanie Straży Miejskiej. Następcą prawnym jest K.” (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna. Straż Miejska wzywa właściciela do wskazania kierowcy lub posiadacza pojazdu. Oczywistym jest, że skoro K.” (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna nie posiada żadnych organów a jest reprezentowana przez osoby prawne tj. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., odpowiedzi powinny udzielić podmioty zasiadające w organach komplementariuszy, uprawnione do ich reprezentowania ewentualnie osoba wyznaczona.

Sąd miał tutaj na uwadze treść art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (T.j. Dz. U. 2012, poz. 1137 ze zm.), zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

W przypadku, gdy właścicielem lub posiadaczem pojazdu jest między innymi osoba prawna do udzielenia informacji, o której mowa w ust. 4, obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby - osoby wchodzące w skład tego organu zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposobem reprezentacji podmiotu.

Tym samym w realiach niniejszej sprawy osobami które powinny odpowiedzieć na wezwanie Straży Miejskiej są D. M. (członek zarządu spółek komplementariuszy uprawniony do samodzielnej ich reprezentacji), E. M. (członek zarządu spółek komplementariuszy uprawniony do samodzielnej ich reprezentacji) oraz E. S. czyli osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz.

Pomimo odebrania korespondencji przez wiceprezesa zarządu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. – E. M. a więc wiceprezesa spółek komplementariuszy a konsekwencji odebrania korespondencji przez właściciela pojazdu, obwiniona nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Straży Miejskiej, we wskazanym przez ten organ okresie.

W tym miejscu Sąd pragnie zauważyć, iż nie podziela linii obrony E. M., że nie musiała udzielać odpowiedzi, gdyż korespondencja była wysłana na podmiot już nie istniejący w obrocie prawnym. Jak to już zostało wskazane powyżej to między innymi E. M. jako wiceprezes zarządów spółek komplementariuszy jest odpowiedzialna za to, że pojazd nie został przerejestrowany na nowego właściciela. Ponadto jak to już też zostało wykazane powyżej, wezwanie straży miejskiej dotarło do tej osoby, która była zobowiązana do udzielenia odpowiedzi czyli do E. M.. Obwiniona potwierdziła, że wiedziała, iż z przedmiotowym wezwaniem wystąpiła Straż Miejska.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w ocenie Sądu nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż obwiniona jest sprawcą zarzucanego jej czynu.

Sąd dzieląc kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego, dokonał korekty w opisie czynu doprecyzowując, z jakiego powodu to E. M. była osobą zobowiązaną do udzielenia odpowiedzi Straży Miejskiej.

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, iż obwiniona będąc wiceprezesem zarządu (...) Sp. z o.o. w P. oraz (...) Sp. z o.o. w P., które to spółki reprezentują jako komplementariusze spółkę (...) Sp. z o.o. Spółkę komandytowo – akcyjną czyli właściciela pojazdu marki F. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania tj. od dnia 30 maja 2014 roku nie wskazała na żądanie Straży Miejskiej w P. komu powierzyła w/w pojazd do kierowania lub używania w dniu 6 maja 2014 roku o godzinie 15,39 na ulicy (...) w P. swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 96 § 3 kw.

Popelnia wykroczenie opisane w treści art. 96 § 3 kw kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Zgodnie z art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (T.j. Dz. U. 2005r., Nr 108, poz. 908 ze zm.) w ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie o którym mowa w art. 129b ust. 2 (między innymi w zakresie naruszenia przepisów ruchu drogowego dotyczących zakazu zatrzymywania się i postoju) strażnicy gminni (miejscy) są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Tym samym straż gminna (miejska) jest organem uprawnionym na gruncie art. 96 § 3 kw.

Obowiązek wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania lub używania, ma charakter ustawowy. Jego źródłem jest art. 78 ust. 4 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, który określa też katalog osób, na których ciąży ten obowiązek. Obowiązek ten pod względem przedmiotowym obejmuje wskazanie osoby, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Zgodnie natomiast z art. 78 ust. 5 pkt 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym do udzielenia informacji, o której mowa w ust. 4, obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby - osoby wchodzące w skład tego organu zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposobem reprezentacji podmiotu.

Sąd uznał obwinioną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu wykroczeń. Obwiniona nie dała posłuchu normie prawnej, mimo iż miała taką możliwość.

Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest dość znaczny Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj dobra naruszonego przez zachowanie obwinionej jakim jest porządek ruchu drogowego;
- sposób i okoliczności popełnienia czynu – obwiniona nawet nie starała się ustalić, kto konkretnie prowadził przedmiotowy pojazd;
- wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków – E. M. była osobą która mogła wskazać kierującego pojazdem, a co za tym idzie naruszył obowiązek nałożony na nią przez ustawodawcę;
- wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków – postać zamiaru – działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał uprzednią niekaralność obwinionej. Jest ona ponadto osobą o ustabilizowanym życiu rodzinnym i zawodowym.

Sąd nie znalazł natomiast żadnych okoliczności obciążających.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionej oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył obwinionej karę grzywny w wysokości 300 złotych.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej, Sąd miał na uwadze dochody sprawcy, jak również jej warunki osobiste, rodzinne i możliwości zarobkowe. Obwiniona uzyskuje dochód na poziomie około 3000 złotych miesięcznie. Tym samym będzie ona miała możliwość zgromadzenia stosownych środków finansowych celem uiszczenia kary grzywny.

O kosztach postępowania wobec obwinionej orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269). Opłata od skazania została orzeczona na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (T.j. Dz. U. 1983r., Nr 49, poz. 223z późn. zm.).